

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convulsio Calvniarvm Vlrichi Veleni Minhoniensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse caullatur**

Fisher, John

Antvverpiae, 1522

Persvasio Dvodecima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

rum nemo tam oculatus fuit, vt hūc errorem depræhendere potuit, quem iam (si dijs placet) reperit Velenus. Quod silentio sola (quemadmodū Velenus ait) his errorib⁹ potuisset occurrere, mirum est quomodo tanta, & tam splendida ingenia, quæ nulla re magis quàm Paulinis epistolis exercitata fuerunt, vsq; adeo cæcutiebant, vt nequiverint id depræhendere, quod tam acute cernit Velenus, nempe tot locis Paulinis repugnare, quod Petrus vnq̄ Romæ fuerat.

PERSVASIO DVODECIMA:

Peracto iā dicto biennio, multisq; Romæ ad fidem Christi cōuersis, ac eplis hinc inde p̄ ecclesias transmissis, tandē Paulū in libertatē asseruit Nero, e cōpedibusq; dimittere fecit, quod ipsemet ad Timotheū testatur paulus dicens, liberatus sum de ore leonis. Captiuitas etem hæc intra hoc quinquenniū fuerat, de quo Traianū imperatorē Sex. Aureli⁹ dicere solitū memorat, p̄cul distāt cūcti principes a Neronis quinquēnio, adeo em̄ comis, benign⁹, affabilis & modest⁹ quinq; primis sui imperij annis Nero fuerat, vt de eo Tranquillus scribens, a pietate hūc imperij exordia fecisse dixerit, Et tm̄ aberat, vt infra hoc quinquēniū Nero morti deuouerat quēpiā, quod moleste & indignāter eis, quod mortis sententiā in aliquē p̄nūciauerint, p̄ consuetudine subscribere etiā fuerat solit⁹. Nā semel admonitus, vt in supplicio cuiusdā capite dānati ex more subscriberet, quā vellem (inquit) nescire literas. Hic igit̄ p̄ sua erga oēs beneuolentiā Paulū tunc t̄pis dimisit liberū. Reliquis at̄ nouē imperij sui annis, in oēm luxū, turpitudinem, truculentiā adeo se effudit, vt impietate oēs facile, scelestissimos etiā hoies supasset. Quāuis Iosephus libro antiquitatum vigesimo, capite sexto, nimis incertā de Nerone esse historiā tradat, dicit nāq; Multi de Nerone historiā cōscripserūt, quorū quidā pro gratia bñficioꝝ ei⁹ neglexere v̄itatē. Alij v̄o p̄pter odiū & ei⁹ inimicitias, sic impudēter mēdacijs inuoluti sunt, vt aperta reprehensione sint digni.

• Ideo fauiente iā Nerone, ac tyranno nō imperatore exis-
• tente, post decenniū iterū Paulus in vincula relapsus est,
• & peius q̄ vnq̄ antea ab eo habitus. Vnde epistolā illā, q̄
• ad Timotheū habetur altera scribēs, prioris captiuitatis
• meminit his ferme verbis, In prima mea defensiōe nemo
• mihi astitit, sed oēs me dereliquerūt, non illis imputet, do-
• minus autē mihi astitit, & confortauit me, vt per me præ-
• dicatio impleatur, & audiant omnes gentes, & liberatus
• sum ex ore leonis. Vbi tunc Petrus fuisse censendus est?
• Romæ reuera non fuit, alioqui Paulo causam pro capite
• apud Neronis tribunalia peroranti, & sese defendenti cū
• non adfuisse, iniquū prorsus fuisset. Quē si ex industria
• q̄q̄ dereliquerit, nulla excusatione deinceps dign⁹ habe-
• retur, Ego tamen millies tolerabilius iudico, Petrū nūq̄
• Romæ fuisse credere, quā hanc calumniam, q̄ Paulum
• destituisset, in tam sublimem Apostolū rejicere.

• DVODECIMAE CALVMNIAE SVMMMA,

Paulus pacto iam dicto biennio, libertati suę restitutus
per Neronem, quem adhuc constat benignissimū egis-
se principē, denuo post aliquot annos, in carcerē ab eo
dē Nerone iā fauente, & tyrannidē exercente, cōiectus fu-
it. Ex carcere igif, secundā, q̄ ad Timotheū habet, epistolā
scribens, prioris captiuitatis meminit, ad hunc modū. In pri-
ma mea defensione, nemo mihi astitit, sed oēs me derelique-
runt, non illis imputetur, dñs mihi astitit, & cōfortauit me,
vt p me p̄dicatio impleatur, & audiant oēs gentes, & libe-
ratus sum ex ore leonis, Vbi tūc Petrus fuisse censend⁹ est?
Romæ reuera nō fuit, alioqui Paulo causam p capite apud
Neronis tribunalia poranti, & sese defendenti, iniquū pror-
sus fuisset nō adfuisse petrū. Q̄ si paulū ex industria dereli-
quisset, nulla deinceps excusatione dign⁹ haberet. Ego tñ
millies tolerabili⁹ iudico, Petrū nūq̄ fuisse Romę credere, q̄
hanc calumniā (q̄ paulū destituisset) in tā sublimē Aposto-
lum rejicere.

ij, Timo, iij, 3.

RESPONSIO.

Aperta calūnia
Veleni.

ij, Timo, iij,

Philip, ij,

QUāq; ipsam calumnia Veleni, breuiorem in formā contraximus, reiectis multis, quæ superuacanea videbantur, tamen vt eadem adhuc magis friuola cunctis appareat, paucioribus eam perstringere curabimus, ad hunc modum. Paulus testatur se fuisse derelictum ab omnib⁹, quā obrē & a petro, si tum is fuisset Romæ. At hoc de petro quē q̄ affirmare nephas est, nempe q̄ paulum in tanto discrimine destituisset. Non fuit itaq; petrus Romæ. Nos hic dicimus, Paulum de his fuisse locutum, qui sibi pridem ministrarunt, de quibus & paulo ante conqueritur. Demas inquit me reliquit, amplexus præsens sæculum, & profectus est Thessalonica, Crescens in Galatiam, Titus in dalmatiam. At nō erat ex eorū nūero petr⁹, a qb⁹ ipse Paulus tale ministeriū expectauit, habuit enim petrus negocia sua. Curam egit gregis sui. Et iam forte vidit instare tempus, quo maxime cōfirmari deberent in fide, ne metu cōsternarentur, & a suscepto christianismo deficerent, quū ipsum paulum, nempe tantum apostolum, audirēt sisti Cæsaris tribunalibus. Adde, q̄ satis ipse nouit pauli facundiam, nec de eius constantia quicq; dubitauit, sed & persuasissimum habuit sp̄m ei non defuturum, his aut alijs forte rationibus permotus Petrus, vtilius fore duxit, vt non deesset gregi suo (quem christus ei tantopere cōmenda uit) q̄ q̄ studio pauli (quem vel spiritu forte prænouit p̄ christo moriturum) gregem sibi cōmissum periclitari sineret. Intellexit ergo paulus, quū se derelictum fuisse quæreretur, vel de his, quos ex Iudea secum aduexerat, vel de alijs, quibus in negocijs ad se spectantibus, familiariter vti cōsueuit. Sed de Petro nequaq; quippe qui nūq; ei solitus fuit adhærere. Et dixit, omnes, more suo loquendi, quū certū sit, non omnes, eū deseruisse. Sic enim & alibi dixit. Omnes quærent, quæ sua sunt, non quæ Iesu christi, quū sciret esse non nullos, qui satis ardentem christum quærent, nempe Petrum, Iacobum, & Ioannem. Et ad eundem modum hoc loco dicit. Omnes dereliquerunt me. Quum tamen Lucas eum haud quaq; deseruisset, id quod in eadem epistola testatur Lucas (inquit) e mecum solus. At lucas (inquis) nihil iuuare Paulum in sua defensione potuit, potuit haud dubie, quandoquidē & alibi de

eo scribit Paulus, q̄ esset laus eius in euangelio, per omnes ij. Corint, viij,
ecclesias Et rursum in ep̄la ad philemonem. Marcū, Aristar
chū, demā, & Lucā, vocat adiutores suos.

PERSVASIO TREDECIMA

Notū est Lucam Euāgelistam, & Apostolicarū actio
nū historiographum, indiuisum totius peregrinationis
Pauline fuisse socium, quem ille filij semper dilexit loco,
honorificamq; eius mētionem plerisq; facit in locis dicēs,
illius maximā laudem in euangelio fuisse. Nam cū omnes
etiā a Paulo defecerint, hic solus nūquā ei non adherebat,
non minis, nō vinculis, non sexcentis persecutionib⁹ per
territus. Cuius historia ad hęc vsq; tpa, quibus Paul⁹ vin
ctus e Hierosolymis Romā perductus, ibiq; in conducto
a milite custoditus est, peruenit. Veluti eius rei capite vlti
mo copiose meminit, quomodo videlicet Paulus Romā
perduct⁹ fuerit, quomodo fratres, qui eo tempore Romę
fuerant, ad Appij forum ei obuiam venerint, quomodo
trium dieꝝ spacio euoluto, Iudeos ad se accitos habuerit,
quomodo colloquutus cū eis fuerit, quomodo eis cōfuta
uerit, & singula ordinatim prosequitur. Nullā tamē alicu
bi mentionē de Petro facit, an vel alloquio Paulū aliquā
do dignatus fuisset toto hoc biennio, vel quid rerū Petr⁹
Romę fecerit interim, dū Paulus v̄bū dei ardētissime illic
tū deprædicasset. Et tñ tunc tp̄is hanc historiā fuisse scrip
tā creditur, quādo Paulo Romę in catenis degenti ille in
trepide ministrauerat, qui vsq; adeo Pauli studiosus fue
rat, vt quicquid hactenus de eo cōperat, cūcta in suā histo
riā diligētissime cōgesserit, etiam Hieronymo de viris il
lustribus attestāte, Lucę inquit historia vsq; ad biennium
Romę commoranti Paulo peruenit, id est vsq; ad quar
tū Neronis annū. Ex quo intelligimus in eadē vrbe librū
esse cōpositū, Igitur visionē Pauli & Teclæ, & totā bap
tizi Leonis fabulā, inter Apocryphas scripturas cōputa
m⁹. Quale enim est, vt indiuiduus comes Apostoli inter
cæteras ei⁹ res hoc solū ignorauerit; hacten⁹ Hieronymus